టెలుగూ గన్

నక్సలైట్స్‌ని ఎదుర్కోటానికి భూస్వాములందరికీ గన్స్ ఇవ్వాలని ఎన్టీఆర్ కోరిక.

ఆ కోరిక తీరాక ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో ఓరోజు మాకాలనీ మామూలుగానే రకరకాల సమస్యలతో హడావుడిగా వుంది. రంగారెడ్డి రిక్లెయిమ్డ్ హౌస్ సైట్‌లో ఇల్లు ఎలా కట్టాలో నూట అరవై మూడోసారి ప్లాను గీస్తున్నాడు. శాయిరామ్ ఏ సాకు చూపి కాలనీ తాలూకు జనరల్ బాడీ మీటింగ్ పెట్టాలా అని శతవిధాలా ఆలోచిస్తున్నాడు.

జనార్ధన్ తను హీరోగా నటించిన ఫ్లాప్ సినిమా తాలూకూ వీడియో కాసెట్, అద్దె వి.సి.ఆర్ తీసుకొచ్చి రోజుకో ఇంట్లో బలవంతంగా చూపే స్కీమ్ కింద ఆరోజు పార్వతీదేవి ఇంట్లో క్యాసెట్ చూపిస్తున్నాడు.

డిటెక్టివ్ రచయిత్రి రాజేశ్వరి తన లేటెస్ట్ నవల సబ్జెక్ట్‌కోసం హిచ్‌కాక్ సినిమా తాలూకూ రివ్యూ చదువుతోంది.

యాదగిరి ఆంధ్రప్రదేశ్ తాలూకూ కుళ్ళు రాజకీయాల గురించి మా కాలనీ గూండాకి బలవంతంగా, విశదంగా చెప్తున్నాడు.

గోపాల్రావ్ తమ ‘ఈక్షణం’ తెలుగు పత్రికకు ‘ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో గూండాల స్వర్ణయుగం’ అనే ఆర్టికల్ తయారుచేస్తున్నాడు.

చంద్రకాంత్ ఛటోపాధ్యాయ్ ప్రచురణకు నోచుకోని తన ఇరవై రెండవ నవల రాస్తున్నాడు.

నేను మనకు స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన్నాటినుంచి నేటివరకూ మన సైన్యానికి ఏయే దేశాలనుంచి ఏయే ఆయుధాలు మన ప్రభుత్వాలు కొన్నదీ, వాటిల్లో ఎవరెవరికి ఎంతెంత కమిషన్‌లు ముట్టిందీ న్యూస్‌పేపర్ క్లిప్పింగ్స్ సాయంతో రిసెర్చ్ చేయడం ప్రారంభించాను.

ఇలా అందరం ఎవరి కార్యక్రమాల్లో వారు హడావుడిగా ఉండగా చాలా పెద్దగా 'ఢఢ్' మంటూ ఆటోమేటిక్ గన్ పేలిన శబ్దం వినిపించింది.

అందరం అనుమానంగా బయటకు పరుగెత్తుకొచ్చాము.

"శ్యామ్రావ్ ఇంటివేపు నుంచీ తుపాకి కాల్చిన శబ్దం వచ్చింది" అన్నాడు శాయీరామ్.

అందరం శ్యామ్రావ్ ఇంటివైపు పరుగెత్తాం.

అప్పటికే వాళ్ళింటి ఇరుగుపొరుగు వాళ్ళు గుమికూడి వున్నారక్కడ. శ్యామ్రావ్ ఇంటి తలుపులు మూసివున్నాయ్

"తప్పకుండా శ్యామ్రావ్ ఎవర్నో మర్డర్ చేసి వుంటాడు" అంది రాజేశ్వరి అనుమానంగా.

రంగారెడ్డి వెళ్ళి గట్టిగా తలుపులు కొట్టి శ్యామ్రావ్‌ని బిగ్గరగా పిలవసాగాడు.

"శ్యామ్రావ్, శ్యామ్రావ్-శ్యామ్రావ్!"

మరో అయిదునిమిషాల తర్వాత శ్యామ్రావ్ నెమ్మదిగా తలుపు తెరుచుకుని బయటికొచ్చాడు.

అతని ముఖం పాలిపోయి వుంది.

"ఏమిటి- మీ ఇంట్లో గన్ కాల్చిన శబ్దం వినిపించింది!" అడిగాడు రంగారెడ్డి.

శ్యామ్రావ్ కళ్ళవెంబడి నీళ్ళు తిరిగినయ్.

రంగారెడ్డి మీద వాలిపోయి భోరున ఏడ్చేయసాగాడు.

అందరికి సస్పెన్స్ పెరిగిపోయింది. కొంతమందికి శ్యామ్రావ్ మీద జాలికూడా కలిగింది- పాపం ఏదో ఘోరం జరిగిపోయి వుంటుందని!

"ఏమిటయ్యా! ఏడుస్తావేంటి? ఏం జరిగిందసలు?" అతనిని చిరాగ్గా వదిలించుకుని అడిగాడు రంగారెడ్డి.

"ఇంకా ఏం జరగాలి రంగారెడ్డీ! ఇంక మేము ఎవరి కోసం బతకాలి రంగారెడ్డీ!" అంటూ మళ్ళీ భోరుమన్నాడు. మాకు సస్పెన్స్ మరింత పెరిగిపోయింది.

వెనుకే అతని కొడుకు కూడా ఏడుస్తూ బయటికొచ్చాడు.

"నాన్నా! మన ఇంటి దేవత దేవతల్లో కలిసిపోయింది నాన్నా! నేనూ ఇంత విషం తిని దాంతోపాటు పైకెళ్ళిపోతాను నాన్నా- ఇంత ప్రేమగా చూసుకున్నా- నీకు అప్పుడే దేవుడి పిలుపు వచ్చిందా రాజ్యలక్ష్మీ!" అంటూ నేలమీదపడి మట్టిలో పొర్లుతూ ఏడవసాగాడతను.

మాకందరికి షాక్ తగిలినట్లయింది.

రాజ్యలక్ష్మి ఎవరోకాదు, శ్యామ్రావ్ కోడలు. రెండు సంవత్సరాల క్రిందటే శ్యామ్రావ్ కొడుకుతో పెళ్ళయిందామెకి. పెళ్లమయిన మర్నాటినుంచీ వాళ్ళు ఆమెను కట్నకానుకల కోసం నానాహింసలూ పెట్టడం మాకందరికీ తెలుసు. శ్యామ్రావ్, అతని భార్య, వాళ్ళబ్బాయ్, రెండో కొడుకూ కలసి ఆమెను చంపడానిక్కూడా ప్రయత్నాలు చేయడం తెలిసి మేమందరం వాళ్ళకు వార్నింగ్ ఇవ్వడం జరిగింది.

"చూశారా! నేను చెప్పలేదూ! మర్డర్" అంది రాజేశ్వరి నెమ్మదిగా.

"అదేమిటి! ఎలా చనిపోయిందామె?" అడిగింది పార్వతీదేవి అనుమానంగా శ్యామ్రావ్ని.

"ఎలాగని చెప్పను చెల్లమ్మా! చెప్పటానికి నోరు రావడం లేదు. నక్సలైట్స్ దాడి గురించి భయపడి గవర్నమెంట్ దగ్గర గన్ కొనుక్కున్నాను. ఆ గన్ని జాగ్రత్తగా నా అల్మారాలో దాచి తాళం కూడా వేశాను. కోడలి సంగతి మీకు తెలిసిందేగదా! ప్రతి మంగళవారం వద్దంటున్నా వినకుండా ఇంట్లో వస్తువులన్నీ శుభ్రం చేసి నీట్గా పెడుతుంది. అలవాటు ప్రకారం నా అల్మారాలోని సామాన్లన్నీ తీసి శుభ్రం చేస్తోంటే గన్ కనిపించింది. పాపం అది లోడ్ చేసి వుందనికూడా తెలుసుకోలేని అమాయకురాలు. దానిని శుభ్రంచేస్తూ పొరబాటున తన వేపు గురిపెట్టినప్పుడు ట్రిగ్గర్ కూడా గట్టిగా నొక్కి క్లీన్ చేయబోయింది. అంతే! క్షణాల్లో ప్రాణంపోయింది..."

మా కందరికి ఠక్కున అర్థమయిపోయింది.

కోడలిని గన్తో కాల్చిచంపి మాకీ కథ అల్లి చెప్తున్నారు వాళ్ళు.

"ఇగో శ్యామ్రావ్! నీయవ్వ- ఎంతమంచి కతల్జెప్పినావ్రా భయ్! నీ కోడలు గన్ గిట్ల శుభ్రం చేస్తుంటే అచానక్ గోలి ఎళ్ళినాది? మా చెవుల్లో పూలుపెట్టుకుని వున్నామనుకున్నావ్?" హేళనగా అన్నాడు యాదగిరి.

"నాకు తెలుసయ్యా! ఇంతమందిలో ఎవరొకళ్ళు నీలా బురద జల్లుతారని నేను యిందాకే అనుకున్నా! రండి! మీరే చూడండి! ఆమె చేతిలో గన్ ఇంకా అలాగే వుంది. అదిచూస్తే మీకు క్లియర్గా తెలిసిపోతుంది. మీరే నా మాటలు నమ్ముతారు అప్పుడు"

భాధ నటిస్తూ అన్నాడు.

అందరం శ్యామ్రావ్ ఇంట్లోకి నడిచాము.

లోపల బెడ్‌రూమ్‌లో నేలమీద పడిపోయి వుందామె. గుండె చుట్టూ రక్తం మడుగు, ఓ చేతిలో ఆటోమేటిక్ గన్–ఆమెవేపుకి గురిపెట్టుకుని వుంది.

"జాగ్రత్త! ఎవరూ ఈ గదిలో వేలిముద్రలు పడకుండా చూడండి. లేకపోతే మనల్నే హంతకులుగా చేసేస్తాడు" అంటోంది డిటెక్టివ్ రచయిత్రి రాజేశ్వరి.

మా కందరికీ రాజ్యలక్ష్మిని చూస్తే జాలివేసింది.

మా కాలనీ ఆడాళ్ళు చాలామంది కన్నీళ్ళు పెట్టుకున్నారు.

"బిడ్డ పాపం అత్తగారింటికి వచ్చిన దగ్గర్నుంచీ సుఖం అనేది తెలీదమ్మా. అత్తమామలు, మరిది పగలంతా కాల్చుకుని నానాహింసలూ పెడితే ఆ భర్త ముండాకొడుకు రాత్రుళ్ళు తాగివచ్చి మీ నాన్న దగ్గర కెళ్ళి డబ్బు తేవే' అంటూ తెల్లార్లూ గొడ్డుని బాదినట్టు బాదేవాడు" అంటోంది సావిత్రమ్మ.

ఆ అమ్మాయి తెల్లవారుజామున అయిదింటికి లేచి ఇంటిముందు కళ్ళాపిజల్లి, ముగ్గులు వేస్తుంటే– ఆ దృశ్యం ఇకముందు మాకు కనిపించదనుకునేసరికి మా అందరి హృదయాలూ బాధతో భారంగా తయారయినయ్.

శ్యామ్రావ్ భార్య శవం పక్కన కూర్చుని దొంగ ఏడుపులు ఏడుస్తోంది. మరి కాసేపట్లో పోలీసులు వచ్చారు. మాకు చెప్పిన కథే వాళ్ళకూ చెప్పాడు శ్యామ్రావ్.

ఆ కథ అబద్దమనీ, ఆ అమ్మాయిని వాళ్ళే గన్‌తో కాల్చి చంపి వుంటారనీ పోలీస్ ఇన్‌స్పెక్టర్‌తో చెప్పాము. అతను శ్యామ్రావ్‌ని పక్కకు తీసుకెళ్ళి రహస్యంగా పావుగంటసేపు మాట్లాడాడు. ఆ తరువాత ఇద్దరూ శ్యామ్రావ్ గదిలోకెళ్ళి అయిదునిమిషాల తర్వాత బయటికొచ్చారు.

"ఆయన కాల్చగా మీలో ఎవరయినా చూశారా?" అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ మా దగ్గరకొచ్చి.

మేము మొఖాలు చూసుకున్నాం.

"చూడక్కర్లేదండీ! రోజూ ఆమెను హింసిస్తున్న వాళ్ళు చంపలేదని ఏమిటి నమ్మకం?" అంటూ ఎదురు తిరిగాడు రంగారెడ్డి.

"అంటే ఇదంతా కేవలం మీ అనుమానం అన్నమాట! అంతేనా?"

"అనుమానమేంటండీ? ఆ అమ్మాయి గన్‌క్లీన్ చేయటమేంటసలు? పైగా లోడెడ్‌గన్! అది క్లీన్ చేస్తూ గన్‌ని తనకే గురిపెట్టుకోవడం, ప్రమాదవశాత్తూ ట్రిగ్గర్ నొక్కడం ఎవరైనా నమ్ముతారా ఈ హరికథలు?" అరిచాడు శాయిరామ్.

ఇన్‌స్పెక్టర్‌కి మా మీద కోపం పెరిగిపోతున్నట్లు తెలుస్తూనే వుంది.

"అయితే ఇప్పుడేమంటారు?" మరింత మండిపడుతూ అడిగాడు.

"శ్యామ్రావ్ దంపతులనూ, ఆమె భర్తనూ అరెస్ట్ చేయండి ముందు. తరువాత ఇన్‌వెస్టిగేట్ చేస్తే మీకే రుజువులు దొరుకుతాయ్" దబాయించాడు.

"అంటే మా పోలీసులున్నది జనం ఏం చెప్తే అది చేయటానికి అన్నమాట"

"అవును! మీ డిపార్ట్‌మెంట్ చేతగాని డిపార్ట్‌మెంట్ గనుక మేము చెప్పడానికి మాకు అధికారం వుంది"

"అలాగా! ఆల్‌రైట్! అయితే మీరందరూ ముందు స్టేషన్‌కి పదండి!"

మేము అదిరిపడ్డాం.

"మేమెందుకు?"

"స్టేట్‌మెంట్స్ తీసుకోవాలి– మేజిస్ట్రేట్ దగ్గర! పదండి"

ఆ మాటతో క్షణంలో మా వెనుక వున్న వాళ్ళంతా చెల్లాచెదురయిపోయారు. చివరకు నేనూ, రంగారెడ్డి, శాయిరామ్, గోపాల్రావ్ మాత్రం మిగిలాము.

"చూస్తారేమిటి? వాన్ ఎక్కండి!" ఉరిమాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"మా వాళ్ళను కూడా తీసుకొస్తాము" అని బొంకి మేము కూడా అక్కడినుంచి పారిపోయాం. పోలీస్‌స్టేషన్‌లో కెళ్ళినా, పోలీస్ కేస్‌లో ఇరుక్కున్నా నరకం అనుభవించాలో మాకు అదివరకే తెలిసింది కదా!

తెలిసి తెలిసి నిప్పుని ఎవరూ తాకరు కదా!

మర్నాడు న్యూస్ పేపర్‌లో ఆ వార్త ప్రచురించబడింది.

"ప్రమాదవశాత్తూ గన్ పేలడంవల్ల ఓ ఇల్లాలి మృతి! ఆమె మరణానికి కృంగిపోతూన్న భర్త, అత్తమామల ఫోటోలు లోపలిపేజీలలో చూడవచ్చు!"

మాకు కోపం ఆగలేదు. ఆ న్యూస్ పేపర్స్ చింపి పారేశాం, అంతకంటే ఇంకేం చేయగలం కనుక?

ఇది జరిగిన మూడో రోజునే మా కాలనీ బయటవున్న ఫ్యాన్సీ అండ్ జనరల్ స్టోర్స్‌లో మరో పెద్ద శబ్దం వినిపించింది.

అందిరికీ ఆ శబ్దం ఏమిటో అర్థమయిపోయింది.

అచ్చం శ్యామ్రావ్ ఇంట్లో విన్న శబ్దమే.

పరుగుతో ఆ స్టోర్స్‌కి చేరుకున్నాం.

కొత్తగా ఆ షాప్ పెట్టిన ఆన్‌ఎంప్లాయిడ్ గ్రాడ్యుయేట్ రక్తపు మడుగులో పడి వున్నాడు. ఎదురుగా గన్‌పెట్టుకుని మా ఏరియా తాలూకూ శంకర్‌దాదా కోపంగా నిలబడి వున్నాడు.

"సాలే! వినాయకచవితి చందా వెయ్యి రూపాయలిమ్మంటే వంద రూపాయిలిస్తాడు బాడుకవ్? గిసంటోళ్ళ నెట్ల ఖతమ్ జెయ్యాలో నాకెరుక బే! వెళ్ళండ్రి! అన్ని దుకాణాలకు పోయి మనం అడిగినన్ని పైసలు ఎవళ్ళియ్యరో ఆళ్ళ పేర్లు రాస్కరాండ్రి! ఖతమ్ జేస్తా కొడుకులను" అరుస్తున్నాడతను.

మిగతా షాపుల వాళ్ళందరూ గూండాలు అడిగినంత డబ్బిచ్చేస్తూ కనిపించారు మాకు.

"ఏయ్! మీరేం జూస్తున్రు బే! పొండ్రి ఈడకెళ్ళి! సాలేగాండ్లు సినిమా జూస్తున్నట్టు జూస్తున్రు" గన్ మావేపు గురిపెట్టి గాలిలో ఇంకో రౌండ్ కాల్చాడతను.

క్షణంలో ఎవరిళ్ళల్లో వాళ్ళున్నాము మేము.

మర్నాడు ఆత్రుతగా న్యూస్‌పేపర్ చూశాము.

"నిన్నరాత్రి శంకర్‌దాదా ఇంటిమీద నగ్జలైట్లు దాడి చేసినప్పుడు శంకర్‌దాదా వారిని వీరోచితంగా ఎదుర్కొని వేటాడి గన్‌తో మెయిన్‌రోడ్‌మీద ఓ షాప్‌లో దాక్కున్న ఒక నగ్జలైజ్‌ని కాల్చి చంపినట్లు పోలీస్ వర్గాలు తెలుపుతున్నాయ్!"

మేము ఎవ్వరం ఆ విషయం చర్చించుకోలేదు. ఎందుకంటే శంకర్‌దాదాతో కిరికిరి పెట్టుకోవడం మాకేమాత్రం నచ్చనిపని!

అదేరోజు మధ్యాహ్నం ఇంటర్ పరీక్షలు రాస్తూన్న మా కాలనీ పిల్లలు పరీక్షల మధ్యలో ఇళ్ళకు పారిపోయి వచ్చారు.

"ఏమిట్రా– ఏమిటిప్పుడే వచ్చారు. సాయంత్రం వరకూ పరీక్ష వుంది కదా?" అడిగామ్మేం ఆశ్చర్యంగా.

"ఉంది కానీ, మా ఎగ్జామినేషన్ సెంటర్‌లో ఫ్లయింగ్ స్క్వాడ్ వచ్చి ఓ స్టూడెంట్ దగ్గర కాపీలు పట్టుకున్నందుకు ఆ కుర్రాడు గన్‌తో ఫ్లయింగ్ స్క్వాడ్ వాళ్ళను ఇద్దరిని కాల్చి చంపేశాడు. మాకు భయం వేసి పారిపోయి వచ్చేశాం"

మేం ఏమీ మాట్లాడలేదు. మర్నాడు పేపర్ చూశాము.

"గుర్తు తెలీని వ్యక్తులు ఫ్లయింగ్ స్క్వాడ్ మెంబర్స్ ఇద్దర్ని ఎగ్జామినేషన్ సెంటర్లో కాల్చి చంపిన వైనం. పాతకాలం నాటి కక్షలే దీనికి కారణమయి వుండవచ్చని పోలీసులు భావిస్తున్నారు" అని ఉందందులో.

"ఆయుండవచ్చు!" అన్నాడు రంగారెడ్డి.

"మే బి!" అన్నాడు గోపాల్రావ్.

"మీకేం మతిపోయిందా? మన కాలనీ స్టూడెంట్స్ ప్రత్యక్షంగా చూసిన విషయం విన్నా కూడా ఆ న్యూస్ పేపర్‌లో రాసిన పోలీస్ వర్షన్ నమ్ముతున్నారా?' ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు శాయిరామ్.

నాకూ, మిగతావారికీ కూడా రంగారెడ్డి మీద కోపం వచ్చింది.

రంగారెడ్డి ఛప్పున స్పృహలో కొచ్చాడు.

"సారీ బ్రదర్! ఈ న్యూస్ పేపర్స్‌లో పోలీస్ వర్షన్‌లు చదివి చదివి "బ్రెయిన్ వాష్" అయిపోయినట్లనిపించింది. హెూమియోపతి మెడిసిన్ వాడితే గాని లాభంలేదు" అన్నాడు కణతలు నొక్కుకుంటూ. తరువాత మా కాలనీని ఆనుకుని వున్న ఓ భవనంలోనుంచి కాల్పులు వినిపించాయ్.

అయితే ఈసారి ఎవ్వరం పరుగెత్తుకెళ్ళలేదు.

ఆ సాయంత్రం ఆ భవనం యజమాని ఇంట్లోనుంచి అతని భార్య శవాన్ని తీసు కెళ్తున్నప్పుడు మాత్రం అందరం మెయిన్‌రోడ్ దగ్గర కెళ్ళి నిలబడ్డాం.

ఆమె భర్త భోరున ఏడుస్తూ శవం ముందు నడుస్తూంటే మాకతని మీద విపరీత మయిన జాలి కలిగింది.

మేమందరం గుమిగూడి అతనిమీద జాలి పడుతూంటే వాళ్ళింట్లో పనిచేస్తున్న ముసలి నౌకరు మా దగ్గరకొచ్చాడు.

"ఘోరం బాబూ! దేవతలాంటి అమ్మగారిని వాడే చంపేశాడండీ! పెళ్ళయిన రోజు నుంచీ ఆ అమ్మాయిని నాలుగ్గోడల మధ్యే బంధించి చిత్రహింసలు పెట్టాడండీ! ఆమె అందంగా వుందని ఆమె శీలం మీద ఒకటే అనుమానం. నిన్న సినిమా హాల్లో కూల్‌డ్రింక్స్ అమ్మే వాడితో రహస్యంగా మాట్లాడిందని సాకు– చూపి నానా రభస చేసి చివరకు నా కళ్ళెదురుగ్గానే తుపాకితో కాల్చి పారేశాడు బాబూ!"

మేం నిశ్చేష్టులమైపోయాం గానీ క్షణాల్లో మామూలు పరిస్థితి కొచ్చేశాం.

"వాడే చంపుతే అలా భార్యకోసం రోడ్‌మీద ఏడుస్తాడా ఎవడయినా?" అనుమానంగా అన్నాడు రంగారెడ్డి.

"అదేబాబూ నాటకం! ఈ విషయం బయటపెడితే నా ప్రాణం తీస్తానని కూడా బెదిరించాడు! పోనీండి బాబూ! ఆ తల్లి జీవితమంతా ఇలాంటివాడి దగ్గర నరకం అనుభవించటం కంటె ఆడి చేతిలో ఒకేసారి చావడం మంచిది!"

మా కెందుకో ఆ నౌకరు మాటలు పట్టించుకోబుద్ధికాలేదు.

అతను చెప్పేది నిజమే అని తెలిసినా, మేమేమీ చెయ్యలేని పరిస్థితిలో ఉన్నప్పుడు ఆ విషయాల గురించి ఆలోచించటం అనవసరమని మాకు తెలుసు.

మర్నాడు ఎంత వద్దనుకున్నా న్యూస్‌పేపర్లో ఆ వార్త గురించిన పోలీస్ స్టేట్‌మెంట్ చదవక తప్పలేదు.

"నిన్న నిర్భయ్‌నగర్ కాలనీ సమీపంలో ఒక ఇల్లాఉ గన్‌తో కాల్చుకుని ఆత్మహత్య

చేసుకుంది. ఆమె గత కొద్ది సంవత్సరాలుగా విపరీతమయిన కడుపునొప్పితో భాదపడు తోందని, ఆ బాధ విముక్తికోసమే ఇప్పుడు ఆత్మహత్య చేసుకుందనీ పోలీస్ అధికారులు చెప్పారు ఆమెకు భర్త ఒక పాప వున్నారు. ఆమెను అమితంగా ప్రేమించే ఆమె భర్తఈ దారుణానికి తట్టుకోలేక మూర్ఛిల్లినట్టూ, ప్రస్తుతం నగరంలోని ఒక ప్రైవేట్ హాస్పిటల్‌లో చికిత్స పొందుతున్నట్లూ తెలుస్తోంది.”

“పాపం! పూర్‌ఫెలో! భార్యలను అమితంగా ప్రేమిస్తే యిదే ట్రబుల్!” అన్నాడు రంగారెడ్డి.

“అవును. అందుకే నేను మా ఆవిడను రెండు మూడేళ్ళకోసారి కసురుకుంటుంటాను” అన్నాడు చంద్రకాంత్.

రాన్రాను ఈ వార్తలు మరింత వింత రూపంలో న్యూస్‌పేపర్స్‌లో కనిపించసాగాయి.

“నిన్న ఉదయం పంజాగుట్టలో ఒక బార్ ఓనర్‌కీ, కస్టమర్‌కీ జరిగిన వాగ్వివాదంలో కస్టమర్ తన గన్‌తో జరిపిన కాల్పులలో బార్ ఓనర్‌తోపాటు పక్క టేబుల్ దగ్గర కూర్చున్న మరో ఆరుగురు కస్టమర్లు మృతి చెందారు. అయితే హత్యానంతరం అంతులేకుండా పారిపోయిన ఆ వ్యక్తి ఆచూకీ కోసం పోలీసులు దేశమంతా గాలిస్తున్నారని పోలీస్ వర్గాలు వెల్లడిస్తున్నాయి.”

మరో రెండురోజుల తర్వాత ఇంకో వార్త.

“నిన్న రాత్రి మంజీరా ప్లాట్స్‌లో నివసిస్తున్న రెండు కుటుంబాల మధ్య హోలీ సందర్భంగా చెలరేగిన వివాదం కారణంగా ఓ కుటుంబానికి చెందిన వ్యక్తి రెండో కుటుంబం సభ్యులందరినీ గన్‌తో కాల్చి చంపినట్లు తెలుస్తోంది. సాక్షులెవరూ లేకపోవడం వల్ల పోలీస్‌లు ఇంకా హంతకులను నిర్ధారించుకోలేదని పోలీస్ అధికారులు చెపుతున్నారు.”

మర్నాడు మరికొన్ని వార్తలు.

“నిన్న రాత్రి నగరంలోని కొంతమంది గూండాలు తాగిన మైకంలో కొన్ని ఇళ్లమీద దాడిచేసి అనేకమంది స్త్రీలను, పురుషులను తుపాకులతో కాల్చి చంపి కొంతమంది స్త్రీలను ఎత్తుకుపోయినట్టు తెలుస్తోంది. పోలీసులు పరిశోధన ప్రారంభించారు.”

“నిర్భయ్‌నగర్ కాలనీ సమీపంలో యాభైమంది నగ్జలైట్ల కాల్చివేత” మేం అదిరిపడ్డాం. ఆ యాభైమందీ నిజంగా నగ్జలైట్లు కాదు. కాంట్రాక్ట్ లేబర్. వాళ్ళకు డబ్బులు ఎగ్గొట్టిన కంట్రాక్టర్‌ని నిలదీయడానికి వెళ్తే కాల్చి చంపి నగ్జలైట్లని స్టేట్‌మెంటిచ్చాడు.

“భర్తతో కాపురానికి రానని మొరాయించిన భార్యనూ, ఆమె తల్లిదండ్రులనూ ఆమె భర్త గన్‌తో కాల్చిచంపిన సంఘటన నిన్న చార్మినార్ సమీపంలో జరిగింది. అతనికి అదివరకే ఇద్దరు భార్యలున్నట్లు తెలుస్తోంది. పోలీసులు అతనికోసం గాలిస్తున్నారు” ఇది

మరో వార్త.

"గంగిగోవులపాలెంలో నిన్న రాత్రి ఒక వర్గం మీద భూస్వామి వర్గానికి చెందిన కొందరు దాడిచేసి అక్కడి నివసిస్తున్న రెండొందల తొంభైమంది పురుషులు, స్త్రీలు, పిల్లలను గన్స్‌తో కాల్చి చంపారు. కిందటి ఎన్నికల్లో తమకు ఓటు వేయలేదన్న కక్షతో ఇలా చేసినట్లు అక్కడి ప్రజలంటున్నారు. కానీ అదంతా అబద్ధమని వాళ్ళంతా నక్సలైట్స్‌నీ, వారే భూస్వామి వర్గానికి చెందిన వారిమీద దాడి చేశారనీ, ఆత్మరక్షణ కోసం ఆ ఎమ్మెల్యే ఆయన అనుచరులు కాల్పులు జరిపినప్పుడు వారంతా హతులయ్యారనీ, పోలీస్ వర్గాలు అంటున్నాయ్."

మాకు భయం వేసింది. మా ఏరియా పోలీస్ ఇన్‌స్పెక్టర్‌కి మేమంటే పడదు. ఏ క్షణాన్నయినా మా కాలనీ వాళ్ళందర్ని పిట్టల్ని కాల్చినట్లు కాల్చేసి నక్సలైట్స్ అని ముద్ర వేస్తాడేమోనని.

"దాని కింద మరోవార్త చదివేసరికి మాకు మతిపోయినట్లయింది. అట్టడుగు వర్గాలున్న ఓ ఊళ్ళో ఆ వూరి జనాభా ఆరొందల మంది గన్స్‌తో కాల్చుకొని ఆత్మహత్య చేసుకున్నారు. అప్పుల బాధవల్ల ఆ విధంగా ఆత్మహత్యలకు పాల్పడినట్లు పోలీస్ కమిషనర్ పేర్కొన్నారు."

ఆ తరువాతి రోజు అలాంటి వార్తలు మరో పాతికనిపించాయ్.

ఈ లెక్కన న్యూస్ పేపరంతా అలాంటి వార్తలతోనే నిండే రోజు ఎంతో దూరం లేదని మా కర్థమయిపోయింది. శాయిరామ్ వెంటనే ఆ విషయం చర్చింటానికి మీటింగ్ ఏర్పాటు చేశాడు.

"పరిస్థితి ఇలాగే కొనసాగితే మన సమాజం రూపురేఖలే భయంకరంగా తయారవుతాయి. ఏదో ఒక ఉపాయం ఆలోచించాలి" అన్నాడు శాయిరామ్.

అందరూ రకరకాల సలహాలు ఇవ్వసాగారు.

ప్రజలకు ప్రభుత్వం ఇచ్చిన గన్స్‌ని వాపస్ తీసుకోవాలని కొంతమంది సూచించారు.

మిగతా అందరికీ కూడా గన్స్ యిస్తే ఒకరంటే మరొకరికి భయం వుంటుందనీ, అందువల్ల హత్యలు జరగవనీ రంగారెడ్డి అన్నాడు.

ఆఖర్లో యాదగిరి వేదిక మీదికొచ్చాడు.

"సోదర సోదరీమణులారా! మనం వున్నది డెమొక్రసీలో! గనుక ప్రజలు అంటే మనం ఇచ్చిన సలహాలు గిట్ల ప్రభుత్వం బరాబర్ నిరాకరిస్తది. గనుక మనం ఈ పరిస్థితి నుంచి తప్పించుకోనికి ఒకే ఒక్క రాస్తా వున్నది. అదేమంటే న్యూస్‌పేపర్ చదివెడిది బంద్ చేయడం. న్యూస్‌పేపర్స్‌ని మనం చదువుతుండబట్టేగదా గిసంటి ఖతర్‌నాక్ దందాల గురించి ఎరుకవుతున్నది. కేనుక మనం రేపటికెళ్ళి న్యూస్‌పేపర్స్ కొనద్దు. సమజైనాది?"

అందరూ ఆనందంగా తప్పట్లు కొట్టారు.

ఆ తరువాత మేమెప్పుడూ న్యూస్‌పేపర్లు చదవలేదు. కనుక ఎలాంటి ఆవాంఛనీయ సంఘటనలూ జరగడంలేదని మేము సంతృప్తి చెందాం

* * * * *